

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Jornada Mundial dels Pobres

L'Església celebra avui, 17 de novembre, la VIII Jornada Mundial dels Pobres. En aquesta ocasió, el papa Francesc ha volgut vincular aquesta Jornada a l'any dedicat a la pregària, en vigílies del Jubileu ordinari del 2025, amb el lema «L'oració del pobre puja fins a Déu» (cf. *Sí* 21,5). El Sant Pare, en el missatge d'aquesta Jornada ens convida a prestar una atenció espiritual més seriosa cap als pobres que tenen necessitat de Déu i d'algué que sigui signe concret de la seva escolta i proximitat.

Ens diu el Sant Pare en el seu missatge: «L'esperança cristiana abraça també la certesa que la nostra pregària arriba fins a la presència de Déu; però no qualsevol pregària: la pregària del pobre! Reflexionem sobre aquesta Paraula i «llegim-la» a les cares i a les històries dels pobres que trobem a les nostres vides, de manera que la pregària sigui camí per entrar en comunió amb ells i compartir el seu patiment».

En aquest any dedicat a la pregària, necessitem fer nostra la pregària dels pobres i resar amb ells. És un desafiament que cal acollir i una acció pastoral que necessita ser alimentada. De fet, «la pitjor discriminació que pateixen els pobres és la manca d'atenció espiritual. La immensa majoria dels pobres tenen una obertura especial a la fe; necessiten Déu i no podem deixar d'oferir-los l'amistat, la benedicció, la Paraula, la celebració dels Sagraments i la proposta d'un camí de

Niños comiendo uvas y melón de Bartolomé Esteban Murillo

creixement i de maduració en la fe. L'opció preferencial pels pobres s'ha de traduir principalment en una atenció religiosa privilegiada i prioritària» (*Evangelii Gaudium*, 200).

Això suposa cuidar «els petits detalls de l'amor» (Exhort. ap. *Gaudete et exultate*, 145): saber aturar-se, apropar-se, donar una mica d'atenció, un somriure, una carícia, una paraula de consol. Aquests gestos no s'improvisen; requereixen, més aviat, una fidelitat quotidiana, gairebé sempre amagada i silenciosa, però en-

fortida per la pregària. Suposa entendre que a més de la necessitat material hi ha també una necessitat espiritual igualment important.

Aquest és un tema que hauríem de tenir present a la nostra vida, de manera habitual, com és habitual també la realitat i la presència dels pobres en el món. A nosaltres, però, cristians creients més o menys formats i convençuts sovint ens fa por la presència dels pobres. Ens fa por sí, ens desconcerta i moltes vegades preferim mirar cap a un altre costat.

Amb tot això el papa Francesc ens està dient que els pobres no són una realitat aliena a nosaltres. Una vegada més hem de recordar que els cristians no ens podem excusar pensant que ja hi ha institucions que se n'ocupen, persones que s'hi dediquen. Potser no podem solucionar tots els problemes de pobre-

sa que hi ha al món, però no podem passar de llarg, és missió i responsabilitat de tots com a cristians viure amb el cor obert a les necessitats que trobem en el nostre camí. Potser el Senyor ens ha posat on som per alleujar el patiment d'algun dels nostres germans.

«L'oració del pobre puja fins a Déu», unim la nostra a la dels germans més pobres perquè pugui ser escoltada. Santa Teresa de Calcuta repetia contínuament que era la pregària el lloc d'on treia força i fe per a la seva missió de servei als darrers.

ENTREVISTA

DIÒCESI DE TERRASSA

Defensar la fe

LLUÍS CARRERAS DEL RINCÓN

L'advocat, professor universitari i orientador familiar Lluís Carreras del Rincón, pare de 10 fills, és coordinador de *Catholic Voices* Barcelona, un projecte que forma persones perquè puguin representar la fe catòlica de manera atractiva i convincent en els mitjans de comunicació i fòrums públics. Considera que per defensar la fe no hem d'aixecar la veu i que els millors que ho poden fer són aquells que tinguin «una bona formació teològica, habilitats comunicatives i una passió per compartir la fe de manera respectuosa i ben argumentada».

Per què no hem d'aixecar mai la veu quan defensem la fe?

Perquè la serenitat i el respecte són fonamentals per al diàleg genuí i efectiu. Elevar la veu crea tensió i separació, i a més desacredita el nostre argument. Cal compartir la fe amb amor i comprensió. Així construirem ponts, i no pas murs, promovent un intercanvi d'idees que enriqueixi totes les parts implicades.

Què proposa per arribar a convèncer el nostre interlocutor?

Primer de tot, escoltar. Sovint estem tan enfocats a transmetre el nostre missatge que oblidem la importància d'entendre el punt de vista de l'altre. Això impedeix un diàleg fructífer. D'aquí la importància d'escoltar qui opina diferent, a identificar el valor positiu que generalment hi ha en determinades opinions, per connectar a continuació amb aquest valor positiu i començar a argumentar des d'aquí, des de la trobada en alguna cosa comuna.

Com ens podem entrenar per a conversar amb persones no-creients?

Per a entrenar-nos, recomanem participar en grups de debat, tallers de comunicació o a les sessions de formació organitzades per *Catholic Voices*. Aquestes activitats ajuden a desenvolupar habilitats de conversa respectuosa i argumentació sòlida, sempre amb l'objectiu de mantenir la calma i la claredat en el discurs, amb un to positiu i un somriure a la cara.

Òscar Bardají i Martín

Mossèn Gaietà a la catedral dels pobres

La BEATIFICACIÓ és la declaració solemne amb què el papa Francesc ha afirmat que mossèn Gaietà Clausellas i Ballvé, màrtir de la fe i mort amb fama de santedat, és digne d'ésser venerat públicament.

Els Srs. Bisbes van decidir celebrar aquest esdeveniment eclesial a la Sagrada Família de Barcelona ja que, amb el sabadellenc mossèn Gaietà, es beatificarà també el màrtir, rellotger i pare de família barceloní Antoni Tort Reixachs.

¿Com s'ho prendria mossèn Gaietà, pare dels pobres, veure's reconegut dins de la majestat d'un dels temples més grans del món cristià? ¿Hi ha alguna coincidència entre la vida del capellà dels desvalguts i l'indret d'aquesta assemblea que ha de ser —i volem que sigui— no turística, sinó espiritual i profètica?

Antoni Gaudí, el genial arquitecte de la Sagrada Família, tenia l'anhel de fer, del temple que se li havia confiat, un indret privilegiat de la trobada amb Déu i alhora un recurs d'auxili per als treballadors d'aquella Barcelona que patien condicions de vida molt precàries. Per això (a més de la notable obra del pintor Joaquim Mir) aquest temple és popularment conegut com «la catedral dels pobres». Ja tenim, per tant, un punt de connexió entre el somni de Gaudí i la realitat del pare dels pobres.

Mossèn Gaietà anys enrere ja havia rebut diversos reconeixements: un monòlit a l'indret on el van assassinar i un altre al cementiri que indicava la seva sepultura. El 15 de juny de 1957 es va fer el trasllat de les seves restes i sota una intempestiva pluja, el Sr. Bisbe Narcís Jubany i Arnau va presidir la processó de moltíssims fidels que portaven l'urna funerària fins a l'Asil dels Avis Desemparats. L'endemà, el rector mossèn Josep Vilaseca va beneir la placa que dona el nom de mossèn Gaietà a un carrer cèntric de la ciutat. I el dia 17, una gran comitiva va acompanyar les restes a l'església de Sant Feliu on, després d'un Solemne Ofici Funeral, es van dipositar al seu definitiu emplaçament: la capella de la Mare de Déu de Montserrat. El reconeixement oficial de l'autoritat municipal a mossèn Gaietà, compensava aquella altra part de la ciutat que li havia estat tan ingrata.

Trasllat de les despulles

Entre els treballs per recuperar la memòria del mossèn i els silencis cautelosos del procés de beatificació, fins al dia 13 d'abril de 2024 que va ser proclamat màrtir de la fe, van anar passant els anys. Hi va haver canvis generacionals i fins i tot un cert oblit. Els sentiments i també els explicables ressentiments que havien acompanyat altres manifestacions dels primers temps, es van anar apaivagant.

Però ara correm el risc que la inconsciència i la inconsistència s'apoderin de nosaltres. Que Déu ens deslliuri de caure en una renovada desconsideració.

Mn. Gaietà ho feia tot sense esperar agraïment. Avui a ell ja no el beneficia que enaltim la seva humilitat, però sí que pot humanitzar la ciutadania i la convivència i, sobretot, pot urgir coherència a la fe dels cristians perquè fem cada vegada més nostre el missatge profètic de qui serà el nostre beat. Com molts ja feien espontàniament, en endavant podrem invocar la seva intercessió per assolir els dons de fortalesa en la fe, de servei eficaç a la causa dels pobres i de perdó sense mida de totes les ofenses. Que la sang del màrtir sigui —ara també— la llavor d'aquells cristians que Déu espera i que el nostre món necessita.

Mn. Blai Blanquer Cutrina

Lectures de la missa diària i santoral

18. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ap 1,1-5a; 2,1-5a / Sl 1 / Lc 18,35-43]. Dedicació de la Catedral. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr. Santa Rosa Filipina, primera missionera del Sagrat Cor.

19. ■ Dimarts [Ap 3,1-6.14-22 / Sl 14 / Lc 19,1-10]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. V aC).

20. ■ Dimecres [Ap 4,1-11 / Sl 150 / Lc 19,11-28]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ Dijous [Ap 5,1-10 / Sl 149 / Lc 19,41-44]. Presentació de santa Maria, vg., al temple. Sant Gelsi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Divendres [Ap 10,8-11 / Sl 118 / Lc 19,45-48]. Santa Cecília (o Cí-lia), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes). Sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Dissabte [Ap 11,4-12 / Sl 143 / Lc 20,27-40]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès. Santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. □ † Diumenge vinent, diumenge XXXIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Dn 7,13-14 / Sl 92 / Ap 1,5-8 / Jn 18,33b-37]. **Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món.** Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX). Sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.

DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment.

Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna.

Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

Salm responsorial (15)

R. *Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.*

Senyor, heretat meva i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. / Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cor reposa confiat: / no abandonareu la meva vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat delícies per sempre. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 10,11-14.18)

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats.

Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblació, ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 13,24-32)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles, sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigüeu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el fill; només ho sap el Pare.»

Lectura de la profecia de Daniel (Dan 12,1-3)

Por aquel tiempo se levantará Miguel, el gran príncipe que se ocupa de los hijos de tu pueblo; serán tiempos difíciles como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora.

Entonces se salvará tu pueblo: todos los que se encuentran inscritos en el libro. Muchos de los que duermen en el polvo de la tierra despertarán: unos para vida eterna, otros para vergüenza e ignominia perpetua.

Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, por toda la eternidad.

Salmo responsorial (15)

R. *Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.*

El Señor es el lote de mi heredad y mi copa, / mi suerte está en tu mano. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa esperanzada. / Porque no me abandonarás en la región de los muertos / ni dejarás a tu fiel ver la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 10,11-14.18)

Todo sacerdote ejerce su ministerio diariamente ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados. Pero Cristo, después de haber ofrecido por los pecados un único sacrificio, está sentado para siempre jamás a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies. Con una sola ofrenda ha perfeccionado definitivamente a los que van siendo santificados. Ahora bien, donde hay perdón, no hay ya ofrenda por los pecados.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 13,24-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «En aquellos días, después de la gran angustia, el sol se oscurecerá, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los astros se tambalearán.

Entonces verán venir al Hijo del hombre sobre las nubes con gran poder y gloria; enviará a los ángeles y reunirá a sus elegidos de los cuatro vientos, desde el extremo de la tierra hasta el extremo del cielo.

Aprended de esta parábola de la higuera: Cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, deducís que el verano está cerca; pues cuando veáis vosotros que esto sucede, sabed que él está cerca, a la puerta.

En verdad os digo que no pasará esta generación sin que todo suceda. El cielo y la tierra pasarán, pero mis palabras no pasarán. En cuanto al día y la hora, nadie lo conoce, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, solo el Padre.»

COMENTARI

Jesús anuncia un final, on els justos resplendiran

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Hi ha persones que amb una actitud ben pessimista parlen de la fi del món i de la seva pròpia vida, de manera ben trista i catastròfica. Veuen que hi ha un mal ús de les tecnologies i dels recursos de la terra; observen que es fomenta molt l'individualisme, l'egoisme, l'afany de poder i l'enriquiment, encara que això perjudiqui a les altres persones, i espatlli la natura. Acaben dient, que el nostre món i la societat acabaran malament.

També hi ha qui, fent-se gran i amb molts anys, va veient que la seva pròpia vida s'omple de malalties i dolors que li causen importants sofriments que no tenen gaire possibilitats de guarició. La seva situació els fa patir i entristir. Miren la seva pròpia vida, els seus projectes i les seves il·lusions, que es van acabant, com un fracàs. Alguns també ho veuen en la seva pròpia família, el matrimoni, els fills, els nets, els amics...

De vegades, els cristians hem anomenat aquestes situacions dient que ens trobem en una «vall de llàgrimes», i clamem al Senyor perquè ens ajudi i ens alliberi, que ens doni la seva Salvació. Jesús, en els evangelis, no ens diu en lloc que no tindrem desgràcies, ni sofriments, ni destruccions. I Ell mateix va patir fins a morir a la creu.

Però anuncia una realitat nova: «Llavors veuran venir el Fill de l'home per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents... Quan vosaltres veieu tot això, sapigüeu que Ell s'acosta, que ja és a les portes».

El profeta Daniel parlant de la fi del món, ens diu: «Els justos resplendiran com la llum del firmament, els que hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.»

Que el nostre món és finit i limitat, ja ho sabem; però ens cal, tant com sigui possible, de no quedar-hi aclaparats, ans al contrari, procurar que amb el nostre esforç, treball, solidaritat i pregària, contribuint a la millora de les diferents qüestions i situacions que poden ajudar el benestar comú.

Una aclamació que avui trobem abans de la proclamació de l'Evangeli ens recorda: «estigüeu alerta pregant en tota ocasió perquè us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home». Jesús ens ensenya i acompanya en el camí, vers la veritable felicitat.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Del dilluns 18 al divendres 22 de novembre. Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Dimecres 20 de novembre. Cadena pregària per les vocacions.

Divendres 22 de novembre, a les 18.30 h. Trobada d'adolescents a la Sala Fiveller de Mollet del Vallès.

Dissabte 23 de novembre, a les 11 h. Beatificació de Mn. Gaietà Clausellas i Sr. Antoni Tort a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona. / **A les 19 h,** acte de lliurament dels premis Terrassenc de l'Any 2024 al Centre cultural El Social de Terrassa. / **A les 19 h,** confirmacions a Montornès del Vallès.

Diuenge 24 de novembre, a les 11.30 h. Confirmacions a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui. / **A les 19.30 h,** benedició de nous col·lumaris a la parròquia de Sant Fèlix de Sabadell. / **A les 20 h,** confirmacions a la parròquia de Sant Fèlix de Sabadell.

Notícies

Una economia al servei de l'evangelització. Els dies 5 i 6 de novembre

es van celebrar sessions d'economia del Bisbat a Sant Cugat i Granollers, on el Sr. Bisbe va presentar el balanç econòmic, les actuacions patrimonials i els nous projectes, agraïnt la col·laboració per al servei de l'evangelització.

Presentació de l'obra Vida i miracles de Mossèn Gaietà Clausellas. El 7 de novembre, Mons. Salvador Cristau va presidir la presentació de l'obra *Vida i miracles de Mossèn Gaietà Clausellas* a l'Acadèmia Catòlica de Sabadell. Hi van intervenir Mn. Xavier Farrés, el Dr. Robert Baró i Mn. Blai Blanquer. L'acte va comptar amb una gran assistència i la presència de dues nebodes de Mn. Clausellas, que serà beatificat el 23 de novembre a la Sagrada Família de Barcelona.

Conferiment de ministeris laicals.

El 8 de novembre, el bisbe Salvador va presidir a la parròquia de Sant Pere de Rubí la cerimònia de conferiment de ministeris laicals. Tomeu Reina Porràs i Pedro Robles Moreno van rebre el ministeri de lector, i Reina també el d'acòlit. Mons. Cristau va predicar sobre el servei evangèlic i la importància d'aquests ministeris a l'Església.

Primera trobada de mestres de religió.

El dissabte 9 de novembre es va celebrar al Santuari de la Salut de Sabadell la 1a trobada de la Delegació d'Ensenyament del Bisbat de Terrassa, amb la participació de mestres i professors de religió. Van pregar, compartir experiències i conèixer l'equip de la delegació. Mn. Fidel Catalán va agrair la seva tasca en nom del bisbe Salvador.

Assemblea de Mans Unides. El dissabte 9 de novembre es va celebrar l'Assemblea anual de Mans Unides a Sabadell, presidida pel bisbe Salvador. Es va fer el balanç de la campanya 2024, es va presentar la de 2025 i es van exposar diversos projectes. La Sra. Concepció Cabanes va ser reelegida presidenta de la delegació diocesana.

A més a més...

Beatificació de Mn. Clausellas. El 23 de novembre se celebrarà la beatificació de Mn. Clausellas a les 11 h a la Sagrada Família de Barcelona.

Pelegrinatge a Roma. Amb motiu del Jubileu de l'any 2025 la diòcesi organitza un pelegrinatge a Roma entre els dies 9 i 12 de març de 2025 per rebre el do de la indulgència. Més informació al web del bisbat.

Curset de Cristiandat. Proper Curset de Cristiandat, del 5 al 8 de desembre a Vilafranca del Penedès. Informació: Eulàlia Gambús, tel. 669 752 641.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Jornada Mundial de los Pobres

La Iglesia celebra hoy, 17 de noviembre, la VIII Jornada Mundial de los Pobres. En esta ocasión, el papa Francisco ha querido vincular esta Jornada al año dedicado a la oración, en vísperas del Jubileo ordinario de 2025, con el lema «La oración del pobre sube hasta Dios» (cf. *Si 21,5*). El Santo Padre, en el mensaje de esta Jornada, nos invita a prestar una atención espiritual más seria hacia los pobres que tienen necesidad de Dios y de alguien que sea signo concreto de su escucha y cercanía.

Nos dice el Papa en su mensaje: «La esperanza cristiana abraza también la certeza de que nuestra oración llega hasta la presencia de Dios; pero no cualquier oración; ¡la oración del pobre! Reflexionemos sobre esta Palabra y «leámosla» en las caras y en las historias de los pobres que encontramos en nuestras vidas, de modo que la oración sea camino para entrar en comunión con ellos y compartir su sufrimiento».

En este año dedicado a la oración, necesitamos hacer nuestra la oración de los pobres y rezar con ellos. Es un desafío que debemos acoger

y una acción pastoral que necesita ser alimentada. De hecho, «la mayor discriminación que sufren los pobres es la falta de atención espiritual. La inmensa mayoría de los pobres tienen una apertura especial a la fe; necesitan a Dios y no podemos dejar de ofrecerles la amistad, la bendición, la Palabra, la celebración de los Sacramentos y la propuesta de un camino de crecimiento y maduración en la fe. La opción preferencial por los pobres debe traducirse principalmente en una atención religiosa privilegiada y prioritaria» (*Evangelii Gaudium*, 200).

Esto supone cuidar «los pequeños detalles del amor» (*Exhort. ap. Gaudete et exultate*, 145): saber detenerse, acercarse, dar un poco de atención, una sonrisa, una caricia, una palabra de consuelo. Estos gestos no se improvisan; requieren más bien una fidelidad cotidiana, casi siempre escondida y silenciosa, pero fortalecida por la oración. Supone entender que además de la necesidad material existe también una necesidad espiritual igualmente importante.

Este es un tema que deberíamos tener presente en nuestra vida, de manera habitual, como es usual también la realidad y la presencia de los pobres en el mundo. A nosotros, sin embargo, cristianos creyentes más o menos formados y convencidos a menudo nos da miedo la presencia de los pobres. Nos da miedo sí, nos desconcierta y muchas veces preferimos mirar hacia otro lado.

Con todo esto, el papa Francisco nos está diciendo que los pobres no son una realidad ajena a nosotros. Una vez más debemos recordar que los cristianos no podemos excusarnos pensando que ya hay instituciones que se ocupan, personas que se dedican a ello. Puede ser que no podamos solucionar todos los problemas de pobreza que hay en el mundo, pero no podemos pasar de largo, es misión y responsabilidad de todos como cristianos vivir con el corazón abierto a las necesidades que encontramos en nuestro camino. Puede ser que el Señor nos haya puesto donde estamos para aliviar el sufrimiento de alguno de nuestros hermanos.

«La oración del pobre sube hasta Dios», unimos la nuestra a la de los hermanos más pobres para que pueda ser escuchada. Santa Teresa de Calcuta repetía continuamente que era la oración el lugar del que sacaba fuerzas y fe para su misión de servicio a los últimos.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

